

Franjo Frančič

nekoč

nekje

živela je država

jugoslavija jugoslavija

naj lije zdaj kri

naj lije iz neba

drama

jan kot otrok in kot odrasel v peklu družine v peklu potovanj
oče kronični alkoholik in nasilnež
mama vdana samica mnogih otrok ki jih oddala po institucijah
tito maršal tito kot poveljnik in v zadnjih dneh življenja
cigančica mala maja ki se prostituira
oli janova makedonska ljubica
prvi urednik nacionalist
drugi slovenski nacionalist
poročnik poročnik v jla

miza stol postelja hiša zemljevid

kasarna bolnica ljubljana zagreb skopje beograd

jan

ko potrgaš mlademu drevesu korenine in ga presadiš,
potrebuje pol življenja da se ukorenini
a nikoli ni več enako

v tej hiši zaraščeni z bršljanom otrok zaman čaka na obiske
prednikov

ne vem kam potujem

ne vem kdo sem

kam bežijo vse te pozabljene in prašne podobe

le vonj železniških postaj

oče

pa pička ti li materina tvoja

samo leži dole na podu jebem ti li mater tvoju

kurvo jedna zajebana pojebana

leži dole

pička ti li materina konj ti jebo sestru

šta ti misliš da sam ja budala

da je to kopile moje

a kurva kakva jesi jebavala si se s mnogima

majku ti tvoju jebem i jebem ti sve po spisku

pička ti li materina tvoja

ima da te ubijem

ali znam da priznati nečeš jer si občina kurva koju
jebalo pola grada

prokleta kurvo koja si mi uništila život

pička ti li materina

ima da te bijem da crkneš

jebem ti li majku tvoju

i to tvoje kopile

koje nije moje krvi

pička ti li materina tvoja zajebana pokvarena

ko zna koji ti je napravio to kopile smrdljivo

očito si bila pijana

pa si pičku nekom dala

pa sada ne znaš ko mu je otac

mama

stojim na postaji in čakam na čudež ki ga ne bo

vsak moški ki si sledi je podoben

ne vem zakaj je tako

obeti so v začetku drugačni

niso le besede in komaj da se me moški dotakne že sem noseča
in potem se preko noči svet spremeni barve

ne ostaja mi drugega kot da otroke oddam drugim ljudem
ne ostaja mi drugega kot da jih ob rojstvu izdam in pozabim
naj se še tako trudim

v trenutku pozabim njihovo ime

a vendar še stojim na postaji in čakam na čudež

ki ga ne bo

jan

to so bila tista leta pekla

ne zaradi udarcev

teh se navadiš

kot se navadiš vsega

bolj zaradi zapiranja v izbo

tako za dan dva ali več popolna tema in strah
da bom ostal tam v tej črni izbi

kako dobro se spominjam vzorca linoleja
ko sem ure in ure v scalini ležal in gledal špranjo pod vrati
prisluškoval njunim krikom

čakal

čakal

selitve selitve selitve

obrazi novi obrazi tuji obrazi

selitve selitve selitve

čakal sem in čakal

da se vrata odprejo

in potem

jo je on šutiral

direktno na gobec

da ji je počila arkada ali ustnice

razbil in razsul jo je

razčefukal na prafaktorje

da je v počasnem posnetku padala na linolej

kako čudno dobro se spomnim vzorca

glava je enkrat ali večkrat odskočila od tal

in jaz sem se plazil k samici in opazoval curek krvi
ki je postajala vse večji in večji

po vseh štirih sem se plazil kot mali pes
in lizal to kri
kri samice
lizal in liza

in niso bili udarci tisti ki so boleli
strah je bil
strah
straataaaaaaah

vedno in povsod vsa tista prekleta leta z njima
straataaaaaataaaaaaah
veliki vse obsegajoči strah

in včasih kasneje sem tekel tekel in tekel
nisem rasel več
nisem
rasel
nisem več

ni me bilo več
več

veeeeeeeeeeeč
tekel sem in tekel za metulji ki so imeli krila barve krvi
tekel in tekel sem a ni bilo kam

preklete ni bilo kam
in nisem rasel več

in nisem
mama

mamaataaaaaataaaaa
spet te je razbil

spet te se sesul
spet te je razčefukal
zda j je moja roka večja od njegove

povej mi

ga ubijam

ga ubijem

mama

ne izdaj me

povej mi

naj ga ubijeeeeem

oče

ti češ mene

ti kopile smrdljivo malo

pankrtu zajebani

smrad i đubre jedno

razbit ču tebe i nju

jer upropastili ste mi život

životinje jedne

šta vi znate u životu

mene je otac tukao po tri puta na dan

i govorio

ubit ču boga u tebi

ubit ču boga u tebiiii

i nemojte meni pričati o familiji

sjebali so me kao dete

uspjelo jim da ubiju boga u meni

i onda moraš da nekako preživiš
nije važno kako

zato jebem le vam sve po spisku
nemojte meni pričati o familiji

mama

ne ne ne

nikdar v času rose moje mladosti ni bilo svetlobe
in topline

ne spomnim se da bi me mati crtala

samo to vem

da strašno bali smo se očeta

tam kjer je udarila njegova roka

tam trava ni več rasla

zgodí se

rodi se bolečina

ne znaš več

ne zmoresš

a ne iščem opravičila

ne ne ne

in padam in padam in padam

vse manjša in manjša postajam

življenje pelje mimo mene

kriki teme

kriki pozabe

kriki prevare

kriiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

kriiiiiiiiiiiiiiiiiii

jan

selitve selitve selitve

obrazi tuji obrazi tuj vonj

selitve selitve selitve

nekoč kasneje

dober tekač sem bil zelo hiter

tekli smo na osemsto in na začetku se prehitel vse

blondinec mi je rekel

ti ne boš nikdar zmagovalec

tekkel se in tekkel vsi so bili daleč za menoj

in pred ciljem sem se ustavil

vse je zavrtelo za nazaj

fleši zdrobljene podobe preteklosti

in spustil sem enega za drugim da stečejo mimo mene

da pridejo pred moj do cilja

stal sem tam in nisem rasel več

mama

sovraštvo je zamrznjen kos mesa

iz roda v rod

po potrebi ga odmrzneš za ljudi ki ti zabijejo z lažjo

zahrbtnostjo izdajo

nož v hrbet

noooooooooooooooooooož

vedno je tvoja kri tista prekleta

ni odpuščanja

samo prazne parole in fraze

in ko enkrat zamudiš je za zmeraj prepozno

ker sovraštvo poganja ta prekleti svet

poti v pekel so tlakovane z dobrimi nameni

ljubezen je kurba vseh kurb

adijo in hvala za kri

kdo so vsi ti otroci ki jim ne poznam imena

stojim na postaji in čakam

jan

pač udaril sem ga prvi

mrtvo pijan je bil in ni se mogel braniti

nameraval sem ga ubiti

zmečkal sem ga

pohodil sem ga suval in tolkel po njem

ko je bil na tleh sem ga s škornju brcal v obraz

skočil sem nanj da so zahreščala rebra če ne bi bilo

sosedov

bi ga ubil

gladko ubil

ali kot je zapisano s krvjo

moj oče je bil težek pijanec in nasilnež

preklinjal in tepel naju je čestokrat

in sovraštvo do njega je raslo v isti meri

kot je rasla moja ljubezen do matere
moja duša se je navzela sanjavosti njene duše
iz njene sanjavosti sem poskušal črpati podobe
ki bi me rešile ostrih robov resničnosti tega sveta
a tudi ona izdala me je neštetokrat
blodnost in nemir sta postala stalnica
pred smrtjo mi je govorila
otrok
nesrečnik

kje jemlješ te strašne besede

te bogokletne besede

beeeeeeeeeeeeeeeeeedeeeeeeeeeee

kasneje pa že nekje v kurbišču zemuna pri beogradu

fukava z malo cigančico

koliko dece imaš

sem jo spraševal

cigančica

troje

dva sina i hčerku

pravi su anđeli

ali ostavimo to

želiš da ti ga pušiš

na koji način želiš da me jebeš

jan

samo razgovarao bi

cigančica

pa ne možemo to tek tako

vidim isto da se ti je digla kita

pa pojebi me jako

imaš sat vremena

da me jebeš na sve načine

platio si

i kasnije če ti biti žao

jer svaki koji je jebao mene

koji je bio kod mene

nikad ne zaboravi

i opet traže malu maju

da jih pojebe do beskrajja

rodila sam

ali pička mi je još mala

daj daj pojebi me jako

sve se plača

sve se vrača

pojebi me slovenče jako

jan

da li te puštaju van

ili si tu zatvorena unutra

jesu ti li uzeli pasoš

imaš li kakva prava

pa to ti je pravi zatvor

cigančica

ostavi ti to

to nisu tvoje brige

vidim da se ti digao kurac

ajde da ti pušim

videt češ boga i sve svece

daj

stavi mi svoj kurac u usta

ima da vidiš kako dobro puši mala maja

svi se vračaju kod mene

mama

stojim in stojim na postaji

in sama ne vem več kaj čakam

vse manjša in manjša postajam

oče

jebo te papa

poju vihre tamne poljane majku vam vašu

topot konja prati njihov plač

jebem vam li sve po spisku

šta vi znate o glasu krščanske brane

pas vas jebo

a oči jim gore vitljaju mač

jebo vas jebo

jan

tečem in tečem sploh se ne ustavim

v stari razpadajoči hiši me čaka mama
in sneg pada pada

tam stoji v lahni beli oblaki
skromno okrašena jelka se suši

glasba pozabe
plinska peč je ugasnjena

stropi so nizki in kri se je posušila

kriiiiiiiiiii
iz male pekarnice diši po kruhu

sneg pada
silvestrovo je
jaz in mama sediva pomrznjeni klopi pred blokom pokrita z
odejo

mama mama
rečem

vedel sem da boš prišla
kljub temu da si vsa razbita in krvava
ubil te bo

nek dan te bo ubil
uuuuuuuubiiiiiiiil

mama
saj veš kako je
človek ne umre dokler živi v spominih nekoga
drugega

jan

mama mama

poglej proti nebu mama če dolgo gledaš snežinke
proti nebo kako padajo
je tako čudežno kot da boš poletel v nebo

mama

vem sin moj
samo ta prekleto naju zebe in kri se noče nikakor strditi
nikakor

tako je kot da stojim
čaka in čakam
ta prekleta kri

jan

mama mama

ne joči ne jooooooooočiiiiiiiiiiiiiiiiii
ni vreden tvojih solz

mama

vem

saj vem
samo kako sem mogla tako zgrešiti

tako zelo

zelo zelo

jan

zdaj vem da mater v meni ne bo nikoli umrla

zlahka prikličem njen okrogli obraz

meni ljube poteze na obrazu

ki ga tu in tam še vedno zalije kri

kriiiiiiii

preden je rojevala je bila lepotica

vidim jo v rožnatem krilu na tromostovju šestnajstletno

tako lepa je

še otrok

ta pička zafukana

ki me je neštetokrat izdala

a prekletstvo je

da ne morem najti njenega groba

naj se še tako trudim

dogaja se da je privid tako živa

da bi stopil do nje in jo pobožal po hladnem

mrtvem obrazu,

povsod

povsod

bi prepoznal njene bele kosti

ulegel bi se poleg nje in ji pel uspavanke

tako kot sem nekoč kot mladič lizal njeni kri

kriiiiiiiiiiiiiiii

selitve selitve selitve

obrazi tuji obrazi novi obrazi

selitve selitve selitve

potujem znova tja

na mesto zločina

potujem tja

ker je vojaški psihiater prerokoval

ko sem v krvi po lastni želji zrezan ležal

potujem tja

ker je dejal

najebat češ ti u civilu

prvi

pa prvo čemo u švedsku pa onda norveška danska amerika

i australija

tako i treba

literatura mora da živi preko svih granica

ja sam genije

ja svoju art poeziju živim

treba nekako preživjeti

ali ipak

ipak želim

da jedan narod živi u jednoj državi

eto

želiš nagradu

želiš dve

hočeš na televiziju
treba ti intervju
šta da ti kažem
nisam nikakv gebels
pa končano i gebels nije bio pravoslavac
i ja bih u evropu
ali
aaaaaaaaaliiiiiiiiiiiiii
pravoslavnu evropu

drugi
čefurji
tujci
begunci
raus
raus
jan
pa da
samo ne mogu da slušam dalje
javim se
kad tad
šta je tu je
šta je tu je
prvi
pa ipak ne živi se od zraka

svaka nagrada je ok
ne brini ti ništa
sve ču ja srediti

bit češ poznat i slavan kod nas

jan

no ja
i nije tako važno

prvi

pa čovječe božji

pa kako da nije

ne pravi budalu od sebe

plovi lađa dunavu i pada bijeli sneg,

nekada bila socialistička federativna jugoslavija
jugoslavija

evropa je stara kurva

od derdapa pa do jadrana ko ništa sjajnog derdana

svijetlom sunca obsijana ponosita sred balkana

jugoslavija jugoslavija

širom sveta put me vodio za sudbom sam svojom hodio

a u srcu sam tebe nosio uvijek si mi draga bila

domovino moja mila

jugoslavija jugoslavija

volim tvoje reke i gore tvoje šume polja i more

volim ljude ponosne i ratara i pastira uz frulicu kad

zasvira

jugoslavijo jugoslavijoooooooooooooooooooo
krv se mnoga za te prolilaaaaa
borba te je naša rodilaaaaaaa
radnička te ruka stvorilaaaaaaa
živi sretna u slobodiiiiii
ljubav naša nek te vodiiiiii
jugoslavija
jugoslavijaaaaaaaaaaaaa

jan
ostavi molim te politiku
tu jebenu komercialu od komerciale

prvi
sve je politika
moj družē
i kad ideš da sereš
jovano jovanka ob reki vardar sediš ojla
belo platno beliš na sve strane gledaš
jovano jovanke
tebe čekam ja na sve strane gledaš olja
srce moje da se u moj dom vratiš jovano jovankeee

drugi
čefurji
tujci
begunci

raus

rauuuuuus

jan

pa to je več malo bolje
ali ostavimo

prvi

a štabi ti ustašku
u zagoriiiii na izviru rijeke čikoleeeee
stala brača naša da domove obrane
stoji hrvat do hrvata mi smo brača svi
neče u

čavoglavu

dok smo živi mi
puče tomson kališnikov a i zbrojevka
baci bombu goni bandu preko izvora
korak naprijed puška gotovs siju pesmu svi

za dom bračo za slobodu borimo se mi

čjajte srbski dobrovoljci banda četnici
stiči če naša ruka i u srbiju
stiči če vas božja pravda to več svako zna

sudit če vas bojevnici iz čavoglave
slušajte sad poruku svete ilije

nečete u čavoglavu niste ni prije
oj hrvati bračo mila iz čavoglave
hrvatska vam zaboraviti nikada neće

jan

ne

neeeeeeeeeeeeeee

spominjam se nekoč z večno pijanim očetom sva bila v međimurju
mnogo let nazaj

na lesu wc školje je pisalo
srbe na vrbe

prvi

onda hočeš četničku

onu našu

je lllllllllllllllllll

ili onu staru

hej slaveni još ste živi riječ naših dedova dok za narod srce
bije njihovih sinova

živi živi duh slavenski živijet češ na vijeke
zalud prijete ponor pakla dok se sada sve nad nama burom sve
raznese stijena puca duh se lama zemlja nek se trese mi stojim
postojano

kano klisurine

kano kano kano

klisurine

proklet bio izdajica svoje domovine

jan

pa sve je to več daleko
nisam to nikad sam pjevao

drugi

naredite mi to deželo spet slovensko
vse imamo
poštene delovne in čiste ljudi
gore reke morje in panonsko ravnico
jezik svoj in svojo domovino ki sanjali so jo rodovi
in vendar
majhni smo
paziti moramo da nas ne pojedo
niso nas germani
niso nas italijani
poskušali so južno slovani
očistimo deželo našo čefurjev
vrnimo se k izviru karantanije
črni panter naj zarjove
naredimo to deželo spet slovensko
čefurji tujci begunci raus
raus raus raus

prvi

ajmo

ajmo

narode

srem banat bačka
tri srca junačka
ja sam četnik majko majkooooo
ja sam četnik majko majkooooo
korakada mi kaže da sam vojniki velikog draže
da sam vojniki veliko dražeeeeeee
o majko majkooooooooooooo
ja sam vojniki ravnogorskog vukaaa
danas mi je majko majko
osvečena desna ruka ruka
o majko majkooooo
korakada kažeee da samo vojniki velikog dražeeeeeee

drugi

vse imamo
prelepe gore reke morje in panonsko ravnico
premajhni smo
da sprejeli bi reko tujcev
mnogi tu živeli so desetletja
a kulture in jezika našega sprejeli niso
in zato
naj se tujci vrnejo
na svoja ognjišča
naša očetnjava pa naj bo pokončna čista
naredimo spet
to našo prelepo deželo slovensko

jan

dostaaaaaaaaaaaaaaaa

prestaniiiiiiii

selitve selitve potovanja potovanja
soba v starem hotelu v predmestju skopja

oli

o bože kako si me dobro fukao

o bože kako je bilo dobro
ali jebi me još i još me jebi
mili moj jebi me jebi

ali bez cigarete ne možeš

jan

šta češ

to ti je kao bolest

oli

o bože mili kako te sakam

kako te volim kako te sakam mili moj
dođi dođiiiiii
fukaj me još jebi me jebi jebiiii

jan

ne znam

da li jo ima toliko snage

star sam

star magarac

oli

pa baš si blesav

pa tako fukaju i ljube samo vojskovođe
voli me dođi mi dođi

jan

pa baš sam stari vojskovoda

jedina voljena želim da ljubim te
jedina voljena želim da sakam te
zbog tebe ne mogu da spavam
zbog tebe ne mogu da mislim
zbog tebe ne mogu da živim
jedina voljena želim da ljubim te
jedina voljena želim da sakam te
jedina voljena želim da fukam te

oli

baš si nam lijepu pesmu odabrao

pa baš si blesav

ne znam zašto bježiš od mene
pa ja neću ništa drugo od tebe
samo ljubav

ljubaaaaav

jan

i sam ne znam šta je to sa mnom
da ne putujem
nego biježim

oli

o jani moj ne znaš kako je to kad nemam slobode
kad ne mogu da dišem
najgore mi je bilo kad me moj tukao bez nekog razloga
ne znam ja ne mogu tako više da živim
nemam vazduha
ne znam šta da radim
bilo jednom uhvatio me iz pozadine za vrat
skoro me slomio bila sam kao paralizirana
mesec dana ležala sam u krevetu
i tad
i tad
sve se prelomilo u meni
čovjek s kojim imam sina
sada mi je stranac
ali nekad davno volela sam ga
jako jani moj jako jako
znam da ne možeš razumeti
znam da ne možeš shvatiti

jan

nije to
samo ne mogu davati neka prazna obećanja

previše je laži bilo do sada u životu mom

jer u krčmi stari nikog nema zora je svanula ciganin

stari tiho drema

ne svira tambura

o majko majko što me rodiš

kad sreče nemam ja

potovati bežati

bežati potovati

bežatiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

pravoslavna cerkev

liturgija in obred pravoslavne maše

ves začuden sedim zadaj

štirje mladi bradati popi pa popevajo

zunaj je mraz sneg gosto naletava

na tleh so položeni tepihi

in popi dolge minute ležijo s trebuhom na preprogah

pokriti z rokami preko glave

tako prazno tako zlagano

stečem ven v silni snežni metež

mama

sin moj

mooooooooooj

poglej proti nebo kadar padajo snežinke

tako je kot da boš vsak čas poletel v nebo

sin moj

mooooooooooj

jan

tavam in tavam po skopju

olivera je odšla

na mizi je pustila kup popisanih papirjev

na glavnem trgu ob vodometu kip filipa makedonskega
ogromen je

poleg muzej matere tereze

ulice v centru so čiste in lepo urejene

kakšnih sto metrov naprej mali ciganček na tricikel
nalaga plastične plastenke

ni prazničen dan

nihče ne ve kaj je odgovornost za praznike

povsod plapolajo zastave

vsak tretji avto je taksi

v trgovskem centru ramstore je enako kot v vseh trgovskih
centrih velikih mest

ljudje tavajo brez obrazov s plastičnimi vrečkami v rokah

ohridski biseri so dragi

na korzu množica sprehajalcev

mama

kaj pa bi lahko storila

otrok je sedel na umazanem linoleju

on ga je suval sem in tja

pred minuto me je udaril s kolenom v obraz

kri je lila in lila

kriiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

in otrok se je kot mali pes po vseh štirih splazil do mene

in lizal mojo kri

mojo kri

kriiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

jan

le pridi k meni v stari hotel

ljubila se bova kot da je prvič

ljubila se bova vso noč

premagala razdalje telesa

le pridi v stari hotel

oli

ti ne možeš razumeti

ti me ne možeš braniti

a ljubila sam te jako

jakooooo ljubila sam te ko boga

izdaja je izdaja

jan

sredi noči me je prebudil nož v vodi

kače so zapustile streho hiše brez korenin

ujet kamne jem

besede so zaprte v knjige

slike v muzeje

šoferji v svoje tovornjake

otrok se bil

mali mali maliiiiiiii

kje so moja krila sem se spraševal

angel varuh moj

kje si

kje si

zakaj te ni ni niiiiiiiiiiii

golobja glava je razmesarjena ležala v travi

za trenutek dva umreš

niti predaja ni

senca sence si

jezdec v puščavi

in tam sta prekletaaaaaaaaaaaaaa

samec in samica

tujca brez obraza in duše

preziral in sovražil sem ju

vžgano je

ni odpuščanja

čakaš na jutro

oblaki svinčenih podob

spet se vrne vsa ta strašljiva napetost

gol uničujoč strah

spet se plaziš po tleh starega linoleja

spet znova in znova ližeš kri samice ki te je izdala

pepelno nebo

in vreščanje samotne ptice

čas drsi skozi špranje spomina

ta kurbin si ti bo znova razčefukal možgane
ona pa bo stala tam
in se smejala
smejalaaaa

hahahahahahaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

mama

temna nespečna noč

otroci moji

smrt moja

beda od bede

o boooooog

sin mooooooooooooooooooooooj

odpusti mi

za grehe bila sem dovolj kaznovana

jan

same prazne besede

izdala si me pred mojim rojstvom

izdalaaaaaaaaa

mama

če otroku omogočite da ljubi v miru

se mu v možganih močno aktivirajo čudoviti

čudovito prečudoviti kemični sistemi

čeprav je ljubezen pojem

pojem

pojem

o katerem je težko govoriti z nervo znanstvenimi izrazi

mnogi znanstveniki trdijo

da ljubezen da ljubezen da ljubezen

sproži močan slap številnih pozitivnih nevrokemičnih

pozitivno nevro kemičnih

kemičnih snovi za vzburjenje

me katerimi so določeni

opioidi

oksitocin

prolaktin

po mnenju znanstvenikov so vse te snovi ključne

ključne ključne ključne

pri navezovanju na drugega človeka

drugega človeka

človeka človeka

jan

potujem bežim

bežim potujem

tuja mesta so si vse bolj podobna

le vonj železniških postaj

prvi

pa sam znaš kako

šta da ti kažem

nije jugoslavija propala zbog ljudi
nego zbog političara i mržnje

ali

aaaaaaaaaaliiaiiiaiiiaiiiaii

ja ipak želim

da živi samo jedan narod u jednoj državi

jan

pa ostavimo već jednom to politiku

dovoljno je

prvi

pa burazeru

sve ti je politika

i tada kad ujutro ideš da sereš

sve su sjebali ti političari mali

pa na kraju krajeva nije se loše živelo u jugoslaviji

jugoslaviji

nije trebalo toliko rata i žrtava

ali izgleda da balkan ne može živjeti bez krvi

ali

aaaaaaaliiaiiiaiiiaiiiaii

ja ipak želim

da živi samo jedan narod u jednoj državi

jan

pa po istini

ne bih ja toliko o tome

bežim bežim potujem

beeeežiiim

stojim gol v stari avstroogrski kasarni

vojaki telovadijo in tekajo v krogu

trebinje trebinje

jebi se jebi se

vojaki poberejo svoje puške

poročnik ki pozorno nadzira vadbo se ustavi pri meni

njegov steklen votel pogled

nekje od daleč odmev oliverinih besed

vojaki se drenjajo v kurbišču

kjer debela kurba sprejme po 40 strank na dan

na trebuhu ima tetovirano

nema jebača bez opasača

oli

ljubite neprijatelje svoje

blagosiljajte one koji vas kunu

činite dobro onima

koji vas mrze

poročnik

ajmo ajmo ljudi

vojnici moji

jen dva jen dva jen dva

jen dva jen dva jen dva

pušku u desno rameeee

ajmo ajmo ajmo

brže brže brže

jače jače

drugovi vojnici

slušajte me dobro

i kao jedan

atomski s leve

ajmo ajmo

jen dva jen dva

atomski z desne

ajmo ajmo djeca moja

jen dva jen dva jen dva

vojnici moji

ajmo malo

jače jače

ajmo malo brže brže

pušku u desno rame

pušku u levo rame

atomski s leve

atomski z desne

ajmo ajmo

drugovi vojnici

vrlo dobroooooo

oče

družé tito

mi ti se kunemo

da sa tvoga puta ne skrenemo

družé tito

ljubičica bela

tebe voli

omladina cela

godine su prošle pune muka

ginulo se za slobodu nijemo ili s pesmom jauka

družé tito

mi ti se kunemo

da sa tvoga

puta ne skrenemo

veselje se širi na sve strane

sad slobodno po zemlji idemo

naše pesme neka se plaše

družé tito

mi ti se kunemo

da sa tvoga

puta ne skrenemo

družé tito

ljubičica bela

tebe voli omladina cela

družé titooooooooooooooooooooo

tiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

tooooooooooooooooooooooooooooo

tito

drugarice i drugovi

čuvajte mi brastvo i jedinstvo naših naroda i narodnosti
eto kako da kažem

bit će bolje

ali

aliiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

malo kasnije

opa opa ajmo ljudi moji opa opa ajmo

ljubljana zagreb beograd skopje priština sarajevo

sarajevo ljubavi moja titograd moj lijepi

ajmo ajmo ljudi moji ajmo malo istorije

opa opa ajmo ljudi moji opa opa ajmo

ljubljana zagreb beograd skopje priština sarajevo

sarajevo ljubavi moja titograd moj lijepi

na drugom zasedanju avnoja 29 novembra ili studenog kako
vam drago u jajcu zbačena je monarhija i proglašena
demokratska republika jugoslavija

jugoslavija jugoslavija od vardara pa do triglava
novi ustav je donijet 31 januara 1946 ili siječnja kako vam
drago i tad se ime promenilo u federativnu narodnu republiku
jugoslaviju

jugoslavija jugoslavija

od vardara pa do triglava zemlja ponosita
ustav je imenovao pet nacija i šest republika

slovenija hrvatska bosna i hercegovina crna gora makedonija
i zna se srbija
u sastavu državi imali smo i autonomne
pokrajine makedonije i kosmet

opa opa ajmo ljudi moji opa opa ajmo
ljubljana zagreb beograd skopje priština sarajevo
sarajevo ljubavi moja titograd moj lijepi

iako federalna jugoslavijom imala vladu
ja sam bio taj koji direktno vodilo sve

sve i svašta

jer inače ljudi moji ljubi moji znate šta bi bilo
rat trat raaaaaaaaaaaaaat

brat kolje brata

izvršio sam i nacionalizaciju imovine

dao sam seljacima zemlju

a radnici so dobili fabrike

nisam prihvatio da mi staljin sere na glavo nikako 1948

inform biro i te priče

molim vas lijepo

kako da kažem

goli otok i to

pa da istina bilo je nekoliko žrtava ali revolucija to
zahtjeva

a po istini moglo je biti hiljade mrtvih neprijatelja koji
su se protivili promenama ali nije jih bilo
već 1950 prijatelj

edi kardelj počeo je s tim eksperimentom

samoupravljnje zvanim i
tada opet promenili smo ime u socialističnu
federativnu republiku jugoslaviju
istina imao sam taj malo veći čamac galeb zvani
pa so došli i liz tajlor i ričard barton
majku jim njihovu pili su visiki
i svadali se cijelo vreme
pa se mi čini da je moja jovanka jovano
malo po malo naučila od njih da se pravi važna
i da misli da će ona nešto napraviti kod mene
i tako
kažem vam čuvajte bratstvo i jedinstvo naših naroda i
narodnosti kao punčicu oka svog
i kažem vam iskreno i otvoreno
bit će bolje
ali
aliiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii
alii
malo kasnije
i pazi sad
pazi sad
saaaaaaaaaaaaaaaaaad
eto
vidi vidi
rata
rata
i

brat kolje brata

a sjetite se prije

opa opa ajmo ljudi moji opa opa ajmo

ljubljana zagreb beograd skopje priština sarajevo

sarajevo ljubavi moja titograd moj lijepi

pa onda čekam da me jan taj izdajica posjeti u kliničnom
centru

jer treba pod nužno da mi donese nogu

nova noga mi treba

plastična noga

da hodam po našoj lijepi

mislím

našoj državi koji više nemaaa

nema nemaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

jan

stal sem tam na hodniku vojaške psihiatrije 4 julij v

beogradu

borislav mi je pokazal kako se natančno odmeri

žiletka da ne zarežeš pregloboko v roko in presekaš žile

dva in največ tri milimetre

najprej sem zarezal na zunanji strani

enkrat

dvakrat in večkrat

kri

kriiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

kri je počasi mezela po roki

in potem na notranji strani roke
 enkrat rahlo
 in še enkrat močneje
 in še enkrat
 in še enkraaaaat
 in še enkraaaaaaaaat
 da je kri curkoma lila na plastična tla
 o bog kako sem pogrešal tisti vzorec linoleja
 o bog

koliko krvi
 krviiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii
 krvi
 povsod sama kri
 kri za domovino
 kri za pretklost
 kriiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii
 kri je lila iz neba
 kriiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

mama

jovane jovanka
 jovano jovanka ob reki vardar sediš ojla
 belo platno beliš na sve strane gledaš
 jovano jovanke
 tebe čakam ja na sve strane gledaš olja
 srce moje da se u moj dom vratiš jovano jovankeee

jan

mesto je kot na dlani

glava je kot votel zvon

najebat češ ti u civilu

mi je prerokoval psihiater na vojno medicinski akademiji

spodaj teče donava

če nagnem glavo vidim brankov most

avalo

in dedinje na hribu

marmorni napis

tito

tito

jan

kaži mi iskreno

kaži mi drugarski

dali čuvaš bratstvo i jedinstvo naših naroda

i narodnosti

jan

pa čuvam družo maršalu

tito

nogu si mi donio

jan

da nisi zaboravio moju nogu

jan

nisema zaboravio družę maršalu

evo

tu je

tito

ka mi ja kaži iskreno i otvoreno

kako moji ljudi kako moji

radnici i seljaci

ovi tu me ne informiraju ništa

i končano rastali su me od moje jovanke

ima ona da pati kad me neće više biti

onda kaži mi kako vam je sada u evropskoj uniji

jašu vas švabi

švabi ko švabi

dobro ja njih znam još i drugog svijetskog rata

rade oni samo rade ne žive uopšte nego samo rade

kako je sada kad vas jaše brisel

a nekad ste plakali da vas jaše beograd

ti ne brini francuzi i englezi će osigurati sebe

amerikanci ko amerikance

pričam ti priču

sigurno još streljaju svoje crnce

kao što ubili skoro sve indijance

onda kaži mi kako ti je famlija

kako djeca

još biješ svoju ženu

jer se to priliči jednom vojniku

mladom komunistu

majku ti tvoju

zar te nije sram bezobrazniče jedan

kaži mi sve po istini inače teško tebi

mrzim kad ljudi varaju i laže

a takvi su mi saradnici

šta mogu

jan

pa družę maršale

nikad častna mi

pa nikada nisam tukao svoju ženu

a nisam ni digao ruku na djecu

znate ja sam imao teško djetinstvo

tito

ajd šuti bre

pa ko nije imao teško djetinstvo

nemoj sad o tome

prvo ko prvo i moje detinjstvo je bilo teško

majka mi je bila ok

a tatu nisam ni znao

možda i bolje tako

tamo u kumrovcu

a drugo ko drugo

neću da slušam kako sereš o kukaš

kako je težko

to se ne priliči mladom vojniku i komunistu

jan

razumem družo maršalu

tito

pa šta imaš ti tu da razumeš i misliš

ja ču misliti umesto tebe

ne pravi budalu iz sebe

ajde zapjevaj jednu slovenčaku

jan

prijatljivi obrodile so trte vince nam sladko

ki nam oživlja žile

srce razjasni in oko

ki utopi vse skrbi

v potrlih srcih up

v potrlih srcih

tito

prestani prestaniiiiiiiii

nemoj te pijanske pesme ovde da mi pijevas

hvala ti što si doneo nogu

nadam se da će biti sve u redu

kako da kažem

bit će bolje

ali ali malo kasnije

jan

razumem družę maršalu

tito

prestaniiii

kakav sam ti ja družę

za tebe sam gospodin maršal

ništa ti ne razumeš budalo o dijalktičnom materializmu o

marksu i englesu da ne pričam o leninu i trockom

nisi ni čitao kapital ni komunistički manifest

a tako je tanak

a sad idi

umoran sam

strašno sam umoran od svega

dolazi oluja

strašna i krvava

dolazi zima

duga in hladna

jan

zbogom družę maršalu

tito

zbogom slovenačka budala

zapamti

bit če bolje

ali

ali aliiiiiiiiiiiiiiiiiii

puno kasnije

jan

vse poti so si podobne

vsa mesta in obrazi ljudi ki jih srečujem

pride čas ko se v podobi galeba

odpraviš do zadnjih počivališč ljudi

ki so se vrnili nazaj v ta prostor in čas

to je tista moč njih ki so se samo preselili

v nek drug svet

a še vedno živijo v skrinji spomina

vračaš se v čas šamanov in vračev

ki so zapustili ta hladen svet ki tone v led pozabe lastnih

misli oskrunjen brez obredov poslavljanja in slovesa

ta svet hijen in kač

kjer se v vrtincu časa vse spreminja v smeti

igraš se z drobci pobegle sreče

imena niso potrebna sence se levijo v podobe v mavrični

svetlobi vesolja

ni resnice

samo slepeča svetloba pozabe

in njena glava počasi pada na linolej

kako grozljivo natančno se spominjaš vzorca na tleh

počasi se splaziš po vseh štirih do krvi ki curlja
z njenega izmaličenega obraza

in ližeš to kri

to slano lepljivo kri

kriii

cigančica pleše tango

pes ki ljubi vlake

poročnik

ki tuli ukaze

tito v beli maršalski uniformi maha iz enega od oken
stolpnice

tiiiiiiiiiiiiitoooooooooooooooooooo

kriki in šepetanja

čipke morskih valov

cigančica

tata taata

tata moj lepi tata

jan

tiho pada beli sneg

in se čudi nad svojo belino
